

Iz Slomškove šolske risanke.

V.

Pridiga pri svetem Osvaldu.

*Ne pred cerkev, pred domačo,
k pridigi ne bom vas vodil,
tam cerkvenik kot igračo
naš sestanek bi razpobil.
Sveti Osvald, sam na samem,
vabi: jaz vas k sebi vzamem.*

*V sveti hram? Ne, v hram ne smemo
s pridigo nedozorelo!
Angel varih našo vnero
kaznoval bi kot presmelo.
V sveti hram? Ne, Bog obvari!
Tja pred hram na kamen stari!*

*In po dva, po tri, po štirji
s pašnikov so se zelenih
zbirali pred hram pastirji.
V trumah živo razkropljenih
mirno se je pasla čreda,
včasih tudi ne, seveda.*

*Čujte, bratci! Kaj sem slišal?
Sebi bom in vam približal:
Ljubi Bog ga bo povišal,
kdor pred njim se bo ponižal.
Hudi strmci, hudi padci!
Mi ponižni bomo mladci.*

*Čujte drugo! Nisem skusil
in verujem in vam rečem:
kdor za druge meč bo brusil,
sam končan bo s tistim mečem.
Kot golobje, dragi bratci,
mi bodimo krotki mladci!*

*Jezni sede naj na kamen.
Dalje drugič. Danes: Amen!*